

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quàm perniciosum sit, dubitare de gratia Dei erga nos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

moniarum, cantus, preces, &c. non superiores, sed fetui: non nucleus, sed testa, qua continetur nucleus; sicut enim venter continet, nutrit ac fouet foetum, ac tandem parturit: sic ordinationes & ritus quauis ipsi non sint pietas, sunt tamen vincula, quæ adiungunt nos sacris, & retinent quousque; parturimur Christo. Si reijcias testam, vbi manebit nucleus? vel quando perueniet ad maturitatem? habemus enim non solum Spiritum, sed etiam corpus, quod trahitur & nutritur ritibus externis, Spiritus autem intus exartatur fide in Christum. Et quoniam licentia seditiosa parit infinita scandala, sectas & factiones: deinde, quod natura hominum carere non potest cæremonijs & ritibus, summo studio amplecti & venerari debemus cæremonias Ecclesiæ: profunt & maximè, si vniformes sint ad disciplinam & tranquillitatem. Saltem maneat finis politicus, & detrahatur illis opinio iustitiæ ac salutis: & sic placebunt Deo, & suis præmissis ac fructibus non carebunt, quatenus iuuant & subserviunt cultui Ecclesiastico, &c.

CAPVT XXI.

ARGVMENTA.

1. *Quàm perniciosum sit dubitare de gratia Dei erga nos.*
2. *Undè reddamur certi de gratia & amore Dei erga nos.*
3. *Quomodo illa lucta siue dubitatio naturaliter inheret mentibus hominum.*

1.

PO Stulus inquit Rom. 10. ex propheta Ioële: Omnis qui inuocauerit nomen Domini, saluus erit. Sed quomodo inuocabunt, in quem non crediderunt? quasi dicat, de quo dubitant, an sint in gratia,

gratia, an Deus remittat peccata, an exaudiat & c. Si dubitant, quomodo certa fide inuocabunt illum? nō possunt ergo illū inuocare ij, qui nō certō sibi statuunt se exaudiri. Ideō hęc dubitatio adfert desperationem, odium D E I, & tollit in vniuersum beneficia Christi, & omnem cōsolationem conscientiarum, exercitia fidei, id est, inuocationem, dilectionem, pietatem, deuotionem, & vniuersum cultum. Nam viget dubitatio, vtrum homo apud Deum amore an odio dignus sit. & sic hæret in ambiguo, quōd Deo maximè displicet. Ideō dixit Apostolus generalem regulam Romanor. 14. Quicquid non est ex fide, peccatum est, id est, quicquid non est ex certa fiducia, quōd Deo placeat & gratum sit, peccatum est. Semper ergo statuere oportet nos habere Deum propitium per misericordiam propter Christum, ne quicquam faciamus quod nobis istam fidem adimat, quæ antè omnia est habenda & necessaria magis quàm omnia opera, etiam in opere, sic quōd Deo placeamus propter istam fidem, & nō propter hoc opus nostrum: nam fides quæ tenet nobis fore propitium Deum ex misericordia propter Christum, primò personam iustificat & gratam facit, deinde & opus nostrum, quod cerro & Deo placet propter Christum: qui igitur dubitat fide, an sit in gratia, vel an placeant opera eius hęc dubitatio nec personam vel opus iustificat, sed potius deformat ac priuat beneficio Dei, & maximum est peccatum.

Secundò, hoc verum est quōd naturaliter omnium hominum animis hæret hęc dubitatio, an Deus sit nobis placatus, an exaudiat nostras preces: & naturaliter non possunt statuere homines, quōd sibi remittantur peccata & c. Ideō oportet certitudinem ex alio loco accipere ex Euangelio & promissionibus Dei. iubet enim Euangelium nos certō statuere, quōd Deus velit nobis remittere peccata gratis pro-

F F pter